

ներս, գտնուածներն ըստ սովորու-
թեան իւր թորգմաններէն մին ներ-
կայ գտնուելու գրկել չուզեր. այլ
նոսի սկզբուն վերաբերեալ խնդրոց
վերոյ բացատրութիւններ կը պա-
հանէ: Բ. Գուռն ալ սրտէր է վեր-
ջապէս գործը լծնցնել, և այն շարս
գործի սրտից զատուարտութեան
վճիռը տալ:

Յիշեալ պարսկներն ստիկանու-
թեան բանն են, և մինչեւ հիմա
իրենց եղած ամեն հարցմանց՝ պէ՛տ
բառն զատ ուրիշ պատասխան չեն
տուած:

Պատիւը լրաց ինչ կը իրարանէ ե-
կած հետագայ բարեբեւեանցով կը
ճանաչանէ թէ կը իրարոսի խոսիլն
անդամակ որդի թէ վիճիկ, փայտին
ամուսնութեան արտոգրութիւնն անց-
եալ հինգ շարժի կատարուեր է, բայց
հարստեանց տանը տակաւին երեք-
շարժի պիտի շարժուակէ: Գահիրէ
հրաւիրուած անձանց ի իւր խոստ
մեծ է:

Պէ՛հ. Սուլթանին Ս. անեկապետ
Չիլիքը սէլը շարժի օրը Գահիրէ հա-
տեր և նոյն օրը խոսիլն ընդունուեր
է արտաքայ կորգի արտախնդրով:

Մանսիւթըն եկած նամակներ
լուր կուտան թէ Ռուսուքի մէջ ե-
զումին սէս՝ հոն ուլ Պուլգարներն ու
Յոյներն ստասիկ կախ մ'ըրեր են ի-
րարու հետ և վերջուցեալ կատարու-
թեան զօրքը միջոտեղով կուտոյ-
ները զրուեր է:

Այս կուտին ուլ գրտնաւոր գարձ-
եայ նոյն է, այսինքն Յոյները պատու-
բազ ընել ուղեր են կեկղիցոյն մէջ
և Պուլգարը գէ՛մ կեկեր են:

Բ. Գուռը գտնուած կուտար-
ներուն հրաման գրկեց որ տէրա-
թեան հոգեբուն մէջն զանուամ
հետեան վերայ ըստ հսկողութիւն
ընեն: Այն հետ ինչները բնու չը
պիտի ծախուին, այլ անմիջապէս Կ.
Պոլս պիտի պիտին հետեանց

Թանգարանը գրուելոց համար:

Երուսաղէմէն զրուած նամակնե-
րու խնդիրն նայելով Պարսկաստանի գը-
րիթէ բարբառայաւան ժողովուրդը
գահիրէից կը լուծ Պարսկաստանի կող-
մը բռնած են և կեկղիցներուն մէջ
նորա անուեր կը յիշեն միշտ:

Յանայ Թնուեան տանին նախն-
թաց օրը՝ նորընտիր պատրիարքը
Բէթլէհէմ գնացեր է հետեւեալ ա-
ռաստաններէն և կեկղիցոյն մէջ
պատարագ էլաւ, բայց զի նախընթաց
տեղոյն յաճուած արարներն ի-
րեն գէ՛մ են, բարձրագիւ զօրակամ
տարեր է իւր հետ:

Այն մամուսիկ արարներն ալ ու-
րիշ միջոցի գիտեր են: Երկի մարդ ին
երեւան չեն կեր, և իրենց կանայքն
ու տղայքը յատուկ շնորհ են, որ Գու-
րիսիքին տանն անուրգ անք ընեն:
Կառավարութեան զեմուարներն ամեն
համարեր են բանութիւն գործու-
ծել կանոնց և տպոյցի կցել, հե-
տեւարար անանք ալ ամեն նախա-
տինք ըրեր են, չեղով, սուրբով,
ժողովրդով, անիծելով, և ուրիշ և սց-
լին:

Արիւն ստրկներն ալ յաւան ժողովուրդ
կը գտնուեր, որ փանքը նեղ կու-
գար, սոս արիւնքն ունեւը հարի-
րի չափ յոյն ախտաւորք, քահանայք
և զինուորք միայն ներկայ գտնուեր
են:

Պայտաբազարիս յոյն յրօզ բոց
խօսիլն նայելով, Կրուսակցի նո-
րընտիր պատրիարքին բնարտ իեան
գէ՛մ Պարսկաստանի յաճուած ան մո-
ղորդաց բարքը նկատուած իեան չէ
աւանուեր, որովհետեւ պատրիարքին
բնարտ իեան իրաւունքն կրուսակց-
ուց միարանութեան կը վերաբերի,
և աշխարհականք մտնուակցելու իրա-
ւունք չունին երբ:

Որիչալ յրազ իրք կը ճանաչանեն
նաեւ թէ կրուսակցի յաճուած մի-
բանութիւնը նոր կանոնադրութիւն
մի շինելով Բ. Գրտն փոխարանները
ներկայացուցեր է, բայց Բ. Գուռը

ընեկով տեսեր է որ այն կանոնա-
գրութիւնն հնաւց ի վեր պատրիարք-
ներուն շնորհած և պէսաթմերով
հաստատուած արտօնութեանց հո-
կաւակ հաւատով շինուած է, այնպէս
որ այն արտօնութեանները պատրի-
արքաց ձեռքէն առնելով սինային
ձեռքը կուտայ, և հետեւարար պատ-
րիարքութեանց գոյութիւնն ինկ կո-
չիւնացնէ, ասունք ակտեւելով Բ. Գու-
ռը չէ ուղեր կանոնադրութիւնը փո-
ւարտել, և Կ. Պ. Պոլսոյ Պատրի-
արքին գրկեր է: Պատրիարքն ալ
ընեկով գտեր է որ յիշեալ կանո-
նադրութիւնը մեղաւորութեան լեթեա-
միտութեամբ շինուած է:

Table with 3 columns: Year, Amount, and Unit. Includes entries for 14 յունիս, 12 յունիս, 1863, 1865, 1869, and 10 յունիս.

Ա. Զ. Գ. Ա. Յ. Ի. Ն.

Ինչպէս որ ճանուցեր է ինք, երեկ
Պատր. փոխանորդ հայրը յորս Ե-
պիսկոպոսոց հետ ըստ Երուսաղէմի
պատրիարքին կը խոսար Ս. Գու-
րիսիքին և ընդհանուր Հայ ազգին
կայրէ արտօնուած իեան յայտնուցին
Կրիւն բարձրութեան տաղանդուն
վերայ, և այս ամբիւր թերոյցի գե-

րեղմնաւան խնդրոյն համար ազ-
գին կողմէ վեց եպիսկոպոսոց ստու-
րագրութեամբ և Ս. Պատրիարքի
կնքով ղեկ. Սուլթանին ա պիտի շը-
նորհակարեաց ուղերձն ալ մատուցին
Կրիւն բարձրութեան:

Մեծ—Կարբարոս սիրով ընդ ա-
նեց ազգին ուղերձն և խոստացու-
ղեկ. Սուլթանին մատուցանել:

Այս ամբիւր Կրիւն բարձրութիւ-
նը Հայոց ազգին վերայ համակրու-
կան խօսքեր ընելով, և իւր յասակ
սէրը յայտնելով, յորդորեց որ մանկը-
տայն բարոյակուն գտնաբարակու-
թեանը յա հոգ տարաւ, որպէս զի
ընտիր և բարեկիրթ յազաբայիներ
և ազգին ու աշխարհեան օգտակոր
մարդիկ հանին, ինչպէս հանդուց-
եալ Ղզախին Գրիգոր Բ. Ֆիլեոսին, որոյ
միջամտելով մեզ և ձեզ սիրելի է,
ինչպէս նաեւ Սուլթան Գրիգոր Բ. Ֆիլե-
ոսին, Տասնեան Յարութիւն Եփեսոսին
և այլք, որք տղային և տէրութեան
օգտակար բանիւրան և ընտիր ան-
ձինք են: Կր փափաքիմ և կը մազ-
թեմ բառ, որ ասանց իեան ունի և
չունայ. յետոյ յորեց:

Հայոց ազգը հինգ հարիւր տու-
րիկ ի վեր Յունանան պետութեան
հետ կապուած է, և անոր հոգնա-
տարութեան ներքեւ կապի, ինչ որ
էր անիկ տուած, նոյն մնայած է և
այսօր, այսինքն իւր կրօնը և սոյ-
ղութիւնը պահած: Արիկաւ ապացոյց
մ'է որ Յունանան տէրութիւնն Հայ
ազգին կենդանի մտն և յատուա-
գիտելու կուղէ, Կայց գործնեւք աշ-
րիւրեալ Երուսաղէմ, կրտսեան մը որ հոն
գտնուած արտօնութեան հազար հոյ ընտան-
եաց և ու հետքը մնայած է պատր.
միտակ գեղեցիկանց լուին յորեք կը
փրսին թէ Հայոց տնայտի մեծ բազ-
մութիւն կը գտնուի երկու ունի կող-
մեր և այսօր զիմն:

Բարձր. Մեծ—Կարբարոսն ուր-
չափ սղիւն զգ աղմուկ ուրտարեւած
համակրան խօսքերը՝ ներկայաց-
եալ Ս. հարց վերայ խոր սպասարու-
թիւն ընելով, միտարեան շնորհակա-
րութիւն ու բարեմայրութիւններ
մատուցին թէ ղեկ. Սուլթանին և

ԳՐԵՆԱՍԻՒՄ

ԿՐԹԱՅԱՆ ՈՂՁԱՅԻՆՈՒԹԻՒՆ

Այնպէս երկու մեծ հասակ տնե-
ցած է. Հիսթորիոսութիւն և Քրիստո-
սանկաթիւն:

Մարդկութիւնն իւր անաշխն հա-
տակին մէջ ապուշ մ'է. ուրք անի՛ շը
անաներ, տկան զանի՛ չըրեր, միտք
անի՛ չըրարտուր. իւր մտածում
ները միշտ նախապայտանց մշուշի
մը մէջ թալուած թաթափում են,
իւր սովորութիւնք աւերորդ ստույա
արարութեան անք ապանգակում
են, ինչ թէ ու ձիւքը կատաւանացիէ:

Հոն կրօնը, օրէնքն ու գիտու-
թիւնը՝ յրմահան կամ զեմուարտան
փոսթի մը մեղանորհն են, Հոն Ժու-
ղովորդաց անբնուցուածը զարաբական
գրութիւն է, ինչպէս մտքերու ան-
բնուցուածը բարոյական գրութիւն է:
Հոն օրէնաց ու կրօնից հեղինակները
թէ են, ներքնեալ բայց ասկ մարդ
են. Պրոհման, Պուստաճ, Չրադ աշտ,
Սոզնո, Լիւււրիկ, Սուսու, Հոն մարդի-
կըն են որ կ'ընեն կ'անգընեն իրենց
Սասուածը. իրենց երկինքն և եր-
կինքի գործութիւնն ու կարգերն ի-
րենց երկրի գործութեանց ու կարգե-
րուն յորոց չ'իշատին կ'անին: Հոն
Հոյ իրք Պրոհմանի, Երիստոսոյն Ա-
պոստոլն, Հոյն Սուհիսին, Պարսիկը
Միհրիսին, Հեղինակցին Աթենասին,

Գեղանային Օտիկին կ'երկարաւեն
հոն օրէնքն իր կրթելու միջոցը մոր-
դոց միտք խոյանուց երան մէջ կ'գնէ,
և կրօնքն իւր սրբութիւնն ու մե-
ծութիւնը մայրաց միտքն ու հոգին
պոստանելուն մէջ կ'սկսեն, հոն ամեն
ինչ թարթախում, խորտախում է,
ամեն ինչ կեցիքի ու օրատիրք են, ու-
մեն ինչ յոպէս յոկամ կ'ընեն անոց,
հոն կրօնքը փանձ ճակտաստէր, երու-
նասէս ապագայ չափի, թէ են, Երիստ
մէ՛ զ'ապագայ մ'ունի, բայց այդ հե-
թմանս բնուած գծնեւ, երեւակա-
յոսիան զիտքն է, զ'օրէնքի էրտրա-
տուն է, Հիսթորիոսութեան կրօնքն-
քին իրենց երկարագուները միտք երկ-
րի մրաց կ'ընդուն. Քրիստոսեական
կրօնքն է միայն՝ որ իւր երկարագու-
ները երկինք կ'տանի, Քրիստանկո-
թեան կրօնին ապագայն և քրտութիւն
և յաւիտեան կ'անու թիւն է:

Այնպէս որ ճանուցեր է ինք, երեկ
Պատր. փոխանորդ հայրը յորս Ե-
պիսկոպոսոց հետ ըստ Երուսաղէմի
պատրիարքին կը խոսար Ս. Գու-
րիսիքին և ընդհանուր Հայ ազգին
կայրէ արտօնուած իեան յայտնուցին
Կրիւն բարձրութեան տաղանդուն
վերայ, և այս ամբիւր թերոյցի գե-

Մարդկութիւնն իւր երկարագ հա-
տակին մէջ ընկերական մի մեծ և փր-
կորցր յեղանակութեամբ նորափե-
տաւ կը վերանմի, իւր բարոյականը
փեմ՝ սղանկերով ի ինչպէս կ'ընեն, և ին-
քըն ալ իւր բարոյականին հետ կ'գո-
յափոխի: Հաւ կրօնի հեղինակը Սու-
սուած է, որ կ'ընեն երկինքն կրօնին
մարդուն վերագործնելու համար այն
բարոյականը՝ զոր Սոկրատն տուր զը-
տան յօրեղան սոսա՛ զ'ան զ'բիստոսո՛
ր'ան ինչեհն մարդ ուն գ'արձայցած էր:
Սոկրատոց իցին սրբափ կրչու. Ար-

մոյի որդին մարդն ու ընկերութեան
գարձուց:

Առաջին անգամ Քրիստոս կը զու-
րպէ հոգնեւրու արքայութիւնը. և
իւր յարութեամբը հոգնեւրու ան-
մահութիւնն ու յաւիտեանութիւն-
նը կ'երաշխարսի: Առաջին անգամ
Քրիստոս կը զարգէ կրչայրութեան,
հաւատարութեան, ապատութեան ճըշ-
մարիտ սկզբունքներն, և այս բո-
կըրքն են ի զուտթիւն ինչ կողմն
Լամար մկրտելով 30 տարի կուսաշա-
նէ երկտասան ձկնորայ, և ի վեր-
նասան յայնպէն լիւուօք հրազնե-
լով անկեղեքարար՝ կուտարք զաննք
ընդ զաւանազս ուղարկել Կաւտու-
րանել զայս սկզբունքն երկարագ-
թեան: Իմանք կ'ուտարկեն թէ Ա. Ե-
տարանի իւր Քրիստանկական օրինաց
մտածանը զարգրականութեան նը-
կատմանը բուն մը չէ խօսած, և թէ
անիշխանութիւն կը զարգայ: Առաջ-
կայք արքեւօք ինչ կը հասկան երբ
ճուրք զիտքերն կրչուր, և զՍուսու-
ճոյն Սասուճոյ կ'ըտէ. Երբ Մի՛ կալ
հակաւակ շարինս կրթ:

Նշանաւոր Լորտ մը՝ օրչափ զա-
յուրտիրութեան մէջ յատուկ կը-
թեանք, այնչափ Ա. Ետարանի կ'մտե-
նանք կ'սէ: Քրիստոս ոչ զինաց կոն-
փուկիտը, մ'չէր կայ վեհամեքը, ոչ
Մանուէ զիւրքը, ոչ Պարսից զՆուսու-
վեհան, ոչ երկարական զբնաց մի-
տիքները, ինչպէս թի՛ գորու Արիստը
Իննան ու՛ կ'իտատուանի զայս անմի-

տելի ճշմարտութիւնը, Քրիստոսի
զարձեքուն ու խօսքերուն մէջ երկ-
րային կամ երկամու ու բան մի չենք նը-
մարեր, նոցա մէջ ամեն ինչ ինքնա-
բոյն և երկնային է. իւր կրօնին ինչ-
պէս իւր գոյութեան հեղինակն ին-
քըն է. նոյն ինչ Կրիսթի՛ Որհնան՝ որ
միշտ Քրիստոսի և իւր Աւետարանին
գէ՛մ կ'անայ զիտա լիւուաւ մը, յու-
զեւրով Ռիսուսի—Քրիստոսի Ատաւած
ընել, չկրտար ալ ըսել թէ Քրիստոս
մարդ է, այլ աս պէս կ'սէ, Այս (Քր-
չիստոս) է ամենամաքուր զիտակցու-
թիւնն ի ճոյ Ռախանկանին. և
միշտ իւր գրուածոց մէջ զՍուսուած-
Քրիստին չ'կարեւորով ուրիշ անուանը
կուր, փիլիսոփայից փիլիսոփանս մար-
դոց գերուցայնը, անորոցայն վեր
ապարկանկ էակ մը՝ սուսմեղով
զոյն կ'յարձիրէ: Մեծն Պոստարդ
թէ գորու ուրք զիտա և տարանդի
մեծ մարդ է, որոյ կրօնական փեմ՝
և գեղեցիկ մտածումներն երապու-
ցի գիտնոց ու ազգութիւնն ու հե-
տաւորքութիւնը գրուած է և պի-
տի գրաւէ միշտ, Երբ իւր փոտաց և
իշխանութեան զեկիթ են կ'իտարհի
Ս. Հեղինէի իտիկին մէջ, և ինքն իւր
վերայ ճանաչացած, ինքն իւր մէջ ամ-
փոխուած մարդուց ինչ Սուսուճոյ վը-
րոյ ստուգն կ'մտածէ. Եթէ ետ մարդ
եմ, Քրիստոս մարդ չ'էր:

